

013 HSP-blog Roland Willems

Gezang, geur en kleur

Iedere ochtend loop ik een rondje met mijn allergrootste vriend. Hij snuffelt eens hier en hij snuffelt eens daar. Hij zet zijn geurspoor uit en kijkt soms zeer zelfvergenoegd naar mij. En ik? Ik kijk naar hem, geniet van hem. Ook al is het soms vroeg en is het nog donker, koud en moet ik mijn warme bed vaarwel zeggen. Zo'n wandelingetje maakt me wakker. Enkele weken geleden kon ik bij het beginnen van een nieuwe dag de zon zien opkomen, met het verzetten van de klok is dat weer voor enkele weken teruggeworpen. En ik kan zo genieten van het licht dat langzaam in het oosten steeds sterker wordt.

Wat het positieve aan het donker en het opkomende licht is, is dat ik de vogels hun hoogste lied hoor zingen. Er is nog geen geluid van de denderende ochtendbus of van het sterke verkeer op de nabij gelegen snelweg. Het woon- werkverkeer is nog niet op gang. Ook zijn er nauwelijks mensen op straat. Ik ben vrijwel alleen met mijn hondje. Ik hoor het gezang, ben niet bij machte de verschillende zangers te herkennen. Dat hoeft ook niet. Ik neem het waar. Ik gun mezelf de rust om het waar te nemen. Een meditatief momentje aan het begin van de dag.

Het is lente en ik houd ontzettend van dit jaargetijde. Zoals in de Leeuwenkoning wordt verteld moet alles sterven om later weer tot volle wasdom te komen. Een mooie metafoor voor de cyclus van de steeds weer veranderende seizoenen. En de lente is de tijd dat alles weer tot leven komt.

Zelf zorg ik ervoor dat ik de lente sterk beleef. Dat begint al in de herfst als ik mijn tuin omspit, zodat ie kan "luchten" en mijn overgehouden tulpen en narcissen van verleden jaar aanplant in de bloemperken met vaste planten om er zeker van te zijn dat de bollen al in volle bloei staan, nog vóór de vaste planten en het zomergoed aanstalten maken zich in volle glorie te laten aanschouwen. Ik plant mijn bollen niet in groepjes bij elkaar. Dat heb ik vroeger wel gedaan met als gevolg dat her en der wat kleur was en de rest vrij grijs bleef. Nu heb ik de bollen individueel over mijn perken geplant en zie daar: er is een was van kleur over het hele gebied. Een geluk dat het na de warme dagen van vorige week, tot de bollen reikhalzend naar de hemel torenden, nu wat kouder is. De bloemen blijven mooi in model en ik kan langer genieten van hun vorm en kleur. Tegen de tijd dat ze uitgebloeid zijn zal het vaste goed zich gaan ontwikkelen.

Ik heb besloten dat de bollen in de grond blijven zitten, zodat ze zich kunnen vermeerderen. Over enkele weken snij ik dus enkel eerst de bloem van de steel om later de gehele steel en bladeren te verwijderen. Weet zeker dat ik volgend jaar nog meer zal kunnen genieten. Zoals ik 's ochtends met mijn hondje ga wandelen, zo wil ik 's avonds een rondje door mijn tuin lopen. Ik zie en hoor het gezoem van insecten die uit mijn insectenhotel kruipen en

ontwaar waar zij naar toe vliegen op zoek naar nectar. De lucht schijnt zwanger van de aanlokkende geuren.

Het is lente, ik wil naar buiten. Lente is voor mij de mooiste tijd van het jaar.

Website: <http://www.groeienenbloeien.nl/HSP-Blogs-Roland/>

reacties: info@groeienenbloeien.nl